

V Chorvatsku *s nadací Truck HELP*

Letošní dovolenou strávila velká část členů nadace Truck HELP poprvé u moře, a to v hezkém přístavním městečku Jezera na malebném chorvatském ostrově Murter. Ten se nachází na půli cesty mezi Zadarem a Šibenikem naproti národnímu parku Kornati.

Cestu do Chorvatska bylo možné uskutečnit díky nezištnému úsilí zaměstnanců vydavatelství 66 Media a dobrovolníků z firmy VERVE-Invest. K hladkému průběhu cesty přispělo zapůjčení autobusu Mercedes-Benz Tourismo 15 RH společností EvoBus s.r.o., spolupráce dvou školitelů řidičů ze

společnosti Volvo Truck Czech s.r.o. a legislativní podpora společnosti SolBus servis s.r.o.

Velkou část z celkového počtu 44 účastníků zájezdu čekala z Prahy cesta dlouhá 1070 km. Zbytek cestujících nastoupil na zastávce u Jihlavy a v Brně. Jak to tak bývá, při nastupování se nabralo malé zpoždění. To způsobilo malé neporozumění termínu odjezdu jedné rodiny. Nicméně se všichni na cestu a sledání po dlouhé době moc těšili, takže jim zdržení nijak nevadilo. Zkrátili si ho nakupováním dobrot a posledních potřebných věcí v nákupním centru na okraji Brna.

Když se všichni sešli, nabral autobus směr hraniční přechod Mikulov, kde po malé zastávce potřebné pro vyřízení mytného GO-Boxu pokračoval přes Vídeň, Graz, hraniční přechod Šentilj na slovinský Maribor. Před chorvatským hraničním přechodem Macelj byla velká zácpa, která nás zdržela o další více než hodinu, nicméně většina osazenstva autobusu ještě spala, takže i tato nepříjemnost se dala zvládnout. Po úspěšném vstupu do Chorvatska nás čekalo už jen malé zdržení u Záhřebu a pak dalších pár set kilometrů za sluníčkem. Cesta hezky utíkala i díky pohodlnému autobusu, promítání filmů a skvělé partě na palubě. Samozřejmě jsme dělali pravidelné přestávky, při kterých jsme si protáhli kosti, vyhověli přírodě a kuřákům. Po skoro 18ti hodinách cesty

Kluci hledají hvězdice.

Hotel Say Millenium.

jsme před sobotním polednem dorazili do prosluněného letoviska. Tady na všechny čekal hezký penzion s apartmány a velkým bazénem na zahradě. U bazénu se trávilo spoustu času a zažila velká legrace.

Následující dny byly ve znamení pohody, klidu, zábavy a výletů. Prvním z nich byl hned v neděli odpoledne výlet do Zadaru. Prohlídka města spojená s výhledem na západ slunce nad ostrovem Kornat byla úchvatná. Samozřejmě se nezapomínalo na konzumaci chorvatské zmrzliny, která je výborná.

Dalším z výletů a radovánek byla výjížka na vypůjčeném motorovém člunu po ostrůvcích a zátokách v okolí. Mohli jsmeokusit, jaké to je se koupat v opuštěné zátocě, kde není nikdo kromě vás. Člun byl pro

8 osob, ale po rozdělení do skupinek se dostalo na každého.

Další z výletů také vyžadoval vytvoření skupin účastníků a protože jsme byli u moře, tak tento výlet s ním byl spojený. Všichni mohli zažít, jaké kouzlo v sobě skrývá jachtaření. Ráno se všichni usadili na palubách dvou jachet a vypluli směr ostrov Žirje. Po pár hodinách plachtění jsme dopluli na místo a společnými silami začali připravovat oběd v jednom z místních přírodních grilů. Kdo zrovna neměl nic na práci, tak se mohl kochat výhledem na zátoku a lodě v ní zakotvené. Ani při tomto výletu jsme nezapomněli na koupání v moři, které bylo velice osvěžující. Během cesty zpátky do přístavu jsme zažili plavbu pod plnými plachtami v hrozivě vypadajícím náklonu. To bylo to sportovní plachtění, jak nám řekl kapitán Zoran, a pro nás správné dobrodružství.

Byli bychom špatní cestovatelé, kdybychom nepoznali něco z místní kultury. Manažerka nadace Tereza Benešová proto zařídila ve vedlejší městečku Tisno večeri spojenou s místní hudbou a tancovačkou. Všichni si mohli objednat, na co zrovna dostali chuť. Někdo si dal pizzu, jiný plody moře, rybu, prostě každý podle svého.

Když se nejezdilo nikam na výlety, tak se všichni věnovali zábavě u vody. Té bylo všude dost. Někdo dal přednost bazénu u hotelu, jiní raději chodili na pláž a koupali se v moři. To bylo ještě trochu chladné, ale nás suchozemce nemůže nic zastavit a po chvíli osmělení jsme se dokázali cachtat, plavat a jezdit na nafukovacích matracích celé hodiny.

Dny a večery utíkaly jeden za druhým jako voda a najednou tu byl poslední večer. Na ten nám v hotelu uspořádali slavnostní večeri o několika chodech. Na pořad se dostaly místní rybí speciality, steaky a další jiné dobroty. K jídlu pěkně vyhrávala kapela a všem bylo fajn a snažili se nemyslet na to, že druhý den se budou muset sbalit a vyrazit zpět k domovu.

Rídit člun si zkusil každý.

S kapitánem Milou před jízdou na motorovém člunu.

V hotelovém bazénu se denně hrály hry.

Sukovi a Rosenkranzovi na člunu.

Grilování poslední večer.

Tak to také bylo. Dopoledne se bálo, připravovalo a vyklízely se pokoje. Když bylo vše nachystané, tak si všichni ještě užívali sluníčka a krásných chviliek u moře a bazénu.

Ještě pár posledních fotografií a páni řidiči všem ukládají zavazadla a připravují se na cestu. Ta zpáteční byla mnohem rychlejší, protože jsme se nikde nezdrželi a ujížděli s větrem o závod. Vyjeli jsme po 17. hodině a po zastávkách v Brně

a Jihlavě dorazili v neděli ráno v 8 hodin do Prahy. Loučení je vždy moc smutné, ale dovolenou si všichni krásně užili a loučili se s vědomím, že se co nejdřív nebo alespoň příští rok zase sejdou.

Půjčený autobus Mercedes